

Gerald Binks begon als 12 jarige met grasparkieten en is dus meer dan 50 jaar actief binnen de grasparkietenwereld. Zo zijn er wel meer zul je denken, maar weinigen deden dit met zoveel inzet en visie.

Zelf bezocht ik hem voor het eerst in 1986 en was onmiddellijk overdonderd door de kwaliteit. Nog nooit zag ik zoveel vogels, voornamelijk grijsgroene en groene in één hok verzameld, allen met eenzelfde uitstraling en prima kwaliteit.

Gedurende de voorbije jaren verbeterde hij zijn hok met vogels van Moffat(+) en Mannes. Resultaten konden gewoon niet uitblijven.

Vandaag is er weinig veranderd met uitzondering van de kwaliteit die met de jaren nog is versterkt.

Momenteel heeft hij drie lijnen namelijk Binks, Molkentin en Lütolf.

De laatste jaren werkt hij vooral naar de breedte van het masker om zo het bekende "buffalo-effect" te bekomen. Momenteel is dit duidelijk aanwezig in zijn vogels, maar wie Gerald kent weet dat hij nooit echt tevreden is en streeft naar een volledig hok met super kwaliteitsvogels.

Klein detail, ondanks dat de bevedering steeds maar langer en breder wordt ziet men op zijn hok geen enkele vogel met vederproblemen.

Dit wijst nogmaals op zijn grondige kennis van de grasparkiet in het algemeen.

Sinds 7 jaar doet hij niet meer mee aan shows en is hij geen keurder meer, op die manier kan hij zich volledig focussen op de kweek van topvogels.

Onlangs vertelde hij me dat hij dit jaar reeds 275 vogels kweekte en dat er nog 11 koppels in de broedkooien aanwezig waren. Het resultaat voor 2008 zal dus zeker de 300 jonge vogels bereiken. Moet je dan weten dat hij ieder jaar vogels te kort heeft om in de verkoop te plaatsen. Er zijn reeds liefhebbers die twee jaar op voorhand vogels bestellen. Ik denk dat dit genoeg zegt over wat deze kweker in zijn mars heeft.

Geschiedenis

Zoals ik reeds vertelde begon Gerald op een leeftijd van 12 jaar. Vandaag mag men stellen dat hij de meest ervaren kweker binnen de hobby is en velen zijn hem dankbaar voor zijn advies.

Zijn honger naar kennis en het wereldkundig maken vertaalde hij in het schrijven van drie boeken :

“Best in Show”

“The Challenge editie 1”

“The Challenge editie 2”

Gerald heeft twee zonen en woont samen met zijn vrouw Joyce in Virginia Water, één van de residentiële gebieden in de buurt van Londen.

Naast een prachtige woning die hij de naam “Tanglewood” gaf beschikt hij over een vogelhuis met alle nodige accommodatie en verschillende veiligheidssystemen. Vliegend kapitaal vraagt immers om de nodige bescherming.

Het is geen klein vogelhuis, begonnen met 12,5 m op 3 m is dit ondertussen al 25m op 3 m geworden, zonder buitenvluchten.

Hij beschikt over 66 kweekkooien en een tweetal binnenvolières.

In 1980 won hij de “Best Breeder” op de Budgerigar Society Club Show met een grijsgroene. In 1984 kreeg een blauwe de prijs van “Best Adult” en “Best Opposite Sex-in-Show” op dezelfde tentoonstelling.

In 1987 bracht hij voor die tijd vijf uitzonderlijke vogels, één grijsgroene met ringnummer BA23-43-87 werd “Best Breeder in Show”, maar onbegrijpelijk voor velen werd deze vogel geen “Best in Show”.

Het volgende jaar op de Budgerigar World Open

Championship in Blackpool bewees dezelfde vogel zijn uitzonderlijke kwaliteit en werd “Best in Show”

Goede grijsgroene hadden altijd een speciale plaats in Tanglewood, maar soms ontbreekt dat beetje geluk zowel in de show als in de broedkooien om de echte top te bereiken.

In 1986 bracht hij een gewoon uitziend koppel te samen en kweekte hij 12 jongen van een uitzonderlijke kwaliteit.

Wereldwijd nooit gezien.

Op die manier ontstond de befaamde lijn “16”. De nakweek bewees veelvuldig de kwaliteit van deze vogels ook voor andere liefhebbers die met afstammelingen van deze lijn wonnen op belangrijke shows.

In de vroege jaren '80 was er duidelijk nood aan informatie over de hobby.

Gerald besefte dit ook en begon met een maandblad met als titel “Budgerigar World”, we spreken hier over 1982.

Het werd een overweldigend succes.

Iedere liefhebber kan op die manier de kwaliteit van de vogels wereldwijd zien. Men kan stellen dat plotseling afstanden geen rol meer spelen. Momenteel wordt BW verspreid over 34 landen.

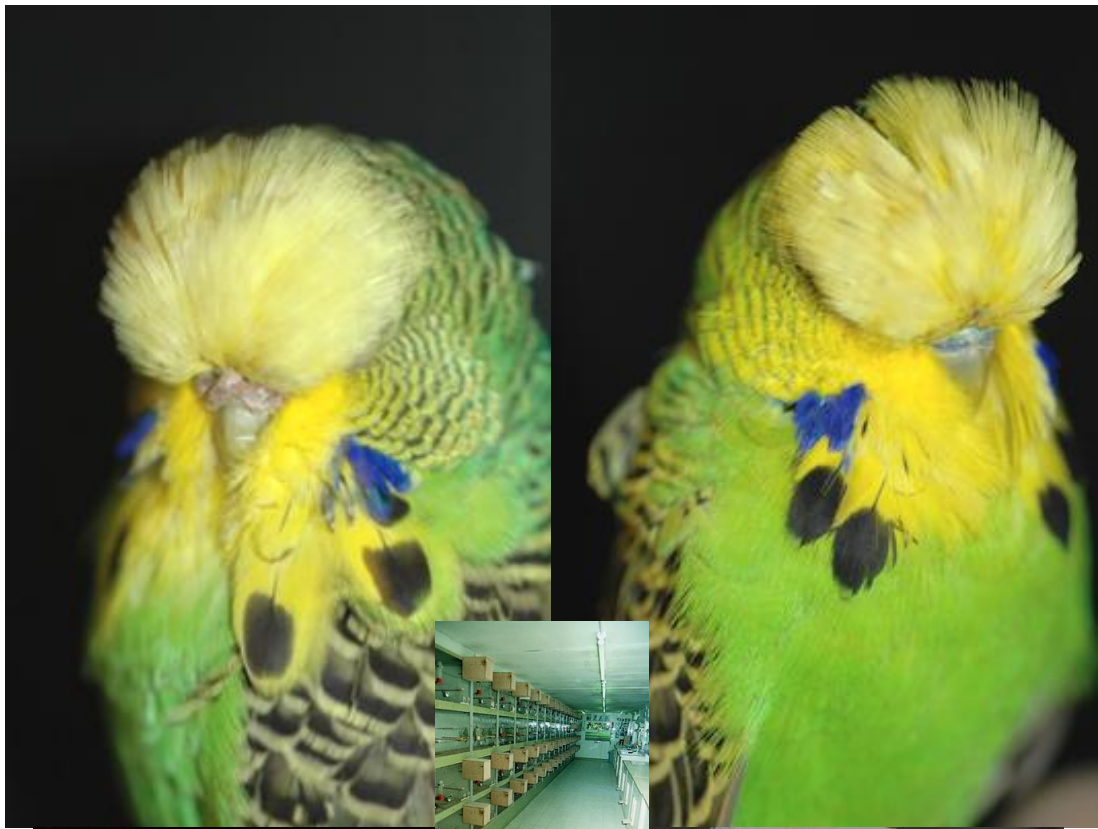
Na 8 jaar als uitgever en eigenaar van het blad verkocht hij BW. Nog steeds is het één van de meest kwalitatieve maandbladen in de wereld.

Als verlenging op het succes van BW begon hij met een nieuwe uitdaging, het op punt stellen van de “World Budgerigar Association”. Vermits de hobby vrij conservatief was en is, moest zijn vooruitstrevend idee nog jaren wachten op een realisatie. Het resulteerde in de huidige W.B.O.

Gerald is steeds ver vooruit geweest op zijn tijd met uitzonderlijke ideeën, zo ontwierp hij verschillende modellen van showvogels en kwam uiteindelijk tot het huidige “buffalo-effect”. De verschillende modellen werden telkens omgezet in sculpturen om het geheel meer visueel te kunnen beoordelen.

Het is altijd een beetje vakantie wanneer ik hem en zijn gezin ontmoet in “Tanglewood” of bij me thuis. Uren hebben we gesprekken over onze gemeenschappelijke hobby en een betere familievriend kan ik me niet indenken. Voor mij een leermeester die ik niet vlug zal vergeten.

Gerald bedankt voor het bezorgen van de foto's die als illustratie van dit artikel gebruikt werden.

Gerold S. Banks